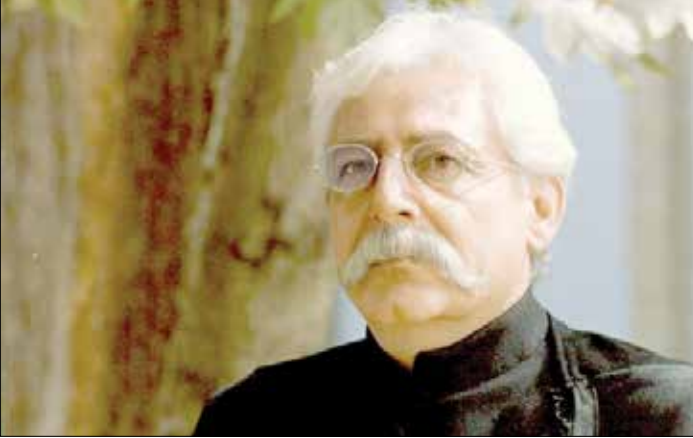

دفاع وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از توقیف روزنامه جهان صنعت

محمد مهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی درباره توقیف روزنامه جهان‌صنعت و پاسخ به این سوال که در شرایطی که فرآیند کار رسانه‌های داخلی با محدودیت‌هایی مواجه است و با یک جنگ رسانه‌ای در خارج از کشور مواجه هستیم، آیا نمی‌شد اگر هم مساله‌ای وجود دارد آن را با تذکر پیگیری کنیم، گفت: همین روزنامه‌ای که اشاره می‌کنید بیش از ۲ بار پرونده‌اش به دادگاه ارسال شده است، بیش از چند بار تذکر کتبی و شفاهی به این روزنامه داده شده است، مدیر مسئول اش چندین بار در طول این ماه اخیر به معاونت مطبوعاتی آمد و از ایشان خواهش کردیم تا همکاری کنند. به گزارش ایلتنا، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با بیان این که ما در دوره جدید یک مورد هم تعطیلی رسانه‌ها را نداشتیم، خاطرنشان کرد: با این حال اصرار بر توهین داشتن، مثلا شما نگاه کنید در آن مصاحبه چه توهینی به نیروی انتظامی شد، خوب این حرف، حرف نادرستی است. این خلاف امنیت ملی است، مگر می‌شود به پلیس چنین اتهامات ناروایی را زد و بر آن اصرار کرد. وی ادامه داد: شما حق دارید به من بگویید فلاتی چرا برای اولین بار چنین کاری را انجام داده‌اید (توقیف روزنامه) من هم

چشمید مشایخی با ناصرالدین شاه قاجار در «سلطان صاحبقران»، رضا خوشنویس در «هزار دستان»، پهلوان خلیل در «پهلوانان نمی‌میرند»، عبدالله بن مسعود در سریال «امام علی»، خان دایی فیلم «قیصر»، «شازده احتجاب»، حبیب‌آقا در «سوت‌دلان»، «کمال‌الملک» و… اگر می‌بود فردا ۶ آذر ماه ۸۸ ساله می‌شد.

به گزارش ایسنا، جمشید مشایخی دارای نشان درجه یک فرهنگ و هنر بود و فعالیت هنری خود را پیش از انقلاب اسلامی، در سال ۱۳۳۶ با بازی در نمایش «وظیفه پزشک» آغاز کرد، با فیلم کوتاه «جلد مار» در سال ۴۲ مقابل دوربین رفت و دو سال بعد با فیلم «خشت و آینه» وارد سینما شد. این بازیگر پیشکسوت در بیش از ۹۰ فیلم سینمایی و ۵۰ سریال بازی کرد که با نگاهی به تمام این فیلم‌ها آثاری دیده می‌شود که سازمان آنها یا از کارگردان اولی‌ها بوده‌اند یا در زمانی که مشایخی در آثارشان بازی کرده از افراد شناخته شده‌ای در سینما نبوده‌اند. او در همین مورد، علت پذیرفتن بعضی نقش‌ها را کمک به کارگردان آن فیلم دانسته بود حتی اگربه کارنامه بازیگری‌اش لطمه وارد شده‌مشایخی در دوران فعالیت هنری‌اش دو سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول مرد را در جشنواره فیلم فجر به ترتیب برای فیلم‌های «کمال‌الملک» و «گل‌های داوودی» دریافت کرده است.

همچنین جایزه بهترین بازیگر نقش مکمل مرد را برای ایفای نقش در فیلم «بانوی من» در هفتمین دوره جشن خانه‌سینما گرفته و نامزد دریافت نندیس بهترین بازیگر نقش اول مرد در سومین دوره جشن خانه سینما شد و جایزه بهترین بازیگر مرد را برای بازی در فیلم «پدربزرگ» از جشنواره بین‌المللی فیلم فجر به دست آورد. از هنرمند ایفای نقش‌های متفاوت و ماندگاری در ژانرهای و سبک‌های مختلفی در سینما و تلویزیون بوده و با کارگردان برجسته‌ای در طول تاریخ سینما هم‌کاری کرد. او جمله آثاری که در آن‌ها ایفای نقش کرده است، می‌توان به بازی در فیلم‌های «گلو»، «قیصر»، «شازده احتجاب»، «سوت‌دلان»، «خانه عنکبوت»، «کمال‌الملک»، «گل‌های داوودی»، «پدربزرگ»، «طلوع»، «سرب»، «روز واقعه»، «خانه روی آب»، «یک بوس کوچولو»، «جرم» و «سیزده ۵۹» و مجموعه‌های «هزار دستان»، «داستان‌های مولوی»، «سلطان صاحبقران»، «امام علی(ع)»، «پهلوانان نمی‌میرند» و «شایش» اشاره کرد. مشایخی در حوزه تئاتر هم فعالیت‌های مثری داشته و برای اولین بار در سال ۱۳۳۹ در تله تئاتر «بعد از سی سال» به کارگردانی علی نصیریان بازی کرد و در فاصله این سالها تا ۱۳۵۲ در حدود ۱۰ تله تئاتر حضور داشت و با هنرمندانی چون علی نصیریان، عباس جوامرند و رکن الدین خسروی همکاری کرد. این هنرمند در ۱۳ فروردین سال سال ۹۸ درگذشت. در ادامه همزمان با ۶ آذر ماه سالروز تولد این هنرمند موروی داریم بر بخشی از گفتگوی مشروخی که سال‌ها قبل ایسنا با او هنرمند داشت.

دوران کودکی

پدرم مهندس شیمی بود و ریاست کارخانه اسیدسازی در پارچین را بر عهده داشت. که بعد هم رییس فنی کارخانجات این منطقه شدم. من در پارچین به دنیا آمدم. در کلاس پنجم ابتدایی بودم که برای جشن پایان تحصیل نمایشی با عنوان «منظره شتر و موتور» اجرا شد که من نقش شتر را بازی کردم و به شدت مورد تشویق خانواده‌های حاضر در آن منطقه واقع شد. بعدها هم که به اتفاق خانواده تهران می‌آمدم بیشتر به تماشای تئاتر می‌رفتم. تئاتر در آن زمان طرفدار زیادی نسبت به سینما داشت و هنرمندان زیادی در این حرفه مشغول به فعالیت بودند. من تئاتر را دوست داشتم و بعد از تشویق‌هایی که شدم علاقه بیشتری

می‌گویم حق با شماست. اما زمانی که بیش از چندین بار با ایشان به صورت حضوری صحبت و تذکر داده شده

پلیس عارف مسلکی را به من داد. این فیلم با کارهای آن روزگار فرق داشت و نگرفت اما فیلم خوبی بود. گلستان به عنوان تهیه‌کننده و کارگردان زحمات زیادی کشید. من ابراهیم گلستان را اولین استادم به عنوان کسی که بازیگری در سینما را به من آموخت می‌دانم و از حرف‌هایی که می‌زد خیلی لذت می‌بردم. استادی در انگلیس فیلمی آموزشی درباره بازیگری تکتیر کرده که خیلی از حرف‌های آن زمان گلستان را من در روش دیدم که الان مطرح می‌شود. آدم لذت می‌برد که یک ایرانی در سال ۴۲ اینگونه روی کارش مسلط بوده است.

گلو

تا سال ۴۸ مجدداً به بازیگری در تئاتر ادامه دادم تا اینکه روزی آقای انتظامی به خانه من آمد و گفت کارگردان جوانی از خارج به ایران آمده که بسیار با شعور است و می‌خواهد یکی از قصه‌های غلامحسین ساعدی را کار کند. این داستان را قبلاً جعفر والی با چند پرومواز برای تلویزیون اجرا کرده بود و وقتی به صورت فیلمنامه درآمد شخصیت‌های دیگر داستان وارد قصه شدند. من «الماس ۳۳» کار قبلی مهرجویی را ندیده بودم اما وقتی فهمید ساعدی اجازه ساخت داستان‌ش را به او داده، متوجه شدم آدم بزرگی است. وقتی سناریو را خواندم متش عباس به نظرم بی‌نگ آمد که مهرجویی گفت این نقش را مخصوصاً به تو دادهم. ما این فیلم را در روستایی واقع در ۳۰ کیلومتری جاده رشت به قزوین باز کردیم. همه کسانی که بازی کردند تئاتری بودند و به غیر از من همه تجربه کار اوشان بود.

قیصر

همان سال کیمیایی می‌خواست «قیصر» را کارگردانی کند و دنبال من و کناورز فرستاد. کارگردانی من در «آریانا» فیلم رفتم. با کیمیایی آنجا آشنا شدم. من قرار بود نقش «فرمان» را بازی کنم و کشاورز «خان دایی» را که کشاورز و خاطر اینکه کارمند اداره تئاتر بود نتوانست بازی کند. عباس جوامرند گزینه بعدی برای این نقش بود که من ندش تا اینکه یک روز وارد حیاط شدم و کیمیایی و وثوقی با هم مشغول صحبت بودند. تا کیمیایی من را دید گفت «گیر اوردم جمشید «خان دایی» را بازی می‌کنی و «ملک‌طبعی» هم «فرمان» خواهد شد. من قرار بود نقش «مزاربان پرتو یکی از فیلمبرداران توانای سینما در هنرهای دراماتیک بود که پشت دوربین قرار گرفت و گروه خیلی خوبی جمع شد. برای این فیلم جایزه مجله فیلم و هنر را گرفتم.

فیلم‌های دیگر

بعد از «قیصر» با اداره تئاتر به مشکل برخوردیم آن موقع مثل آن زیر بار بسیاری از چیزها نمی‌رفتم و از آنجا بیرون آمدم. فعالیت خودم را بیشتر در سینما ادامه دادم. «طلوع» با میناسیان، «شازده احتجاب» با فرمان‌آرا، «تفرین» با تقوایی، «چشمه» با آرمانسیان که یکی از فیلم‌های مطرح آن زمان بود، «سلطان صاحبقران» و «سوت‌دلان» ۵۶ حاتمی از کارهایی هستند که تا سال ۵۶ بازی کردم و خیلی دوستان دارم. چند کار تئاتر هم مثل «آوار بر سنگ»، «در گوش سالمم زمزمه کن» و «باغ وحش» داشتم که با این فیلم‌هایم اجرا شدند. چون با جعفر والی خیلی دوست بودم بیشتر در نمایش‌ها او بازی می‌کردم.

بعد از انقلاب اسلامی

کار من در بعد از انقلاب به صورت مداوم ادامه داشت و از سال ۵۸ به مدت ۱۸ ماه مسئول اداره تئاتر شدم و حدود ۴۰ نمایش روی صحنه آمدم. بعد از آن تقاضای بازنشتگی کردم و ۱۹ نفر از هنرمندان دیگر هم به خاطر اینکه ما من دوست بودیم خودشان را بازنشته کردند که آقای والی و کشاورز از جمله آنها بودند. «دادا» اولین فیلم من در بعد از انقلاب بود.

هزاردستان

تابستان سال ۵۸ کار را در خانه‌ای قدیمی در لاهرانزو که به مرحوم پیرنیا تعلق داشت شروع کردیم. نام «هزاردستان» قبلاً «جاده ابریشم» بود. با توجه به اینکه طرح از مدت‌ها پیش آمده بود. «حاتمی» هم فوتی‌وار و برای یکی از نقش‌های اصلی در نظر گرفته بود که نشد. دو نقش «رضا فتنجگی» و نقشی که «آقای انتظامی» بازی کردند را هم به من پیشنهاد داد و گفت: دوست دارم، رضا فتنجگی را بازی کنی که مقدار زیادی رو شخصیت نوشته‌ام به هر حال کار شروع

دفاع وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از توقیف روزنامه جهان صنعت

بارها گفتم‌ام در مورد کسانی که دچار خطا شده‌اند ما آماده هستیم که کمک کنیم تا مسئله‌شان حل شود. اما زمانی که مرتب تخری به قانون‌شکنی می‌کنند، ما چه باید کنیم؟ این قانون ضعیف و قانون‌گذار ضعیف خودش عاملی برای تشدید می‌شود. حتما کسی نمی‌پسندد یک مجری ضعیف قانون در مملکت حاکم شود که این مجری ضعیف اقتدار نداشته باشد که قانون را اجرا کند. قانون ضمانت اجرایی می‌خواهد، دستگاه حاکمیت وظیفه‌اش اجرای قانون است. وی تاکید کرد: باز هم ما نهایت همکاری را داریم و در وزارت‌خانه ستادی را تشکیل داده‌ام برای پیگیری حقوقی امور مربوط به افرادی که احضار و بازداشت شده‌اند. اسماعیلی درباره این که این ستاد برای بازگرائی است که بازداشت شده‌اند، گفت: فرقی نمی‌کند همه افراد مرتبط با این وزار‌تخانه را خانواده و اصحاب فرهنگ و هنر می‌دانیم و وظیفه‌مان این است که کمک کنیم. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در پاسخ به سوالی مبنی بر این است، آیا وزارت ارشاد در جریان بازداشت‌های اخیر بازیگران بوده است، عنوان کرد: این پرونده‌ها روند خودش را طی کرده است، در مراجع قضایی جلو رفته است و جمع‌بندی این بوده پرونده خودش را داشته باشد.

چند روایت خواندنی از جمشید مشایخی در سالروز تولد این هنرمند

از خشت و آینه تا خانه‌ای روی آب

شدد و در طول ۴ ماه صحنه‌های را که رضا از ترور دست برداشته و به خانه‌ای در مشهد فرار کرده را در آنجا گرفتیم. بعد از آن برای قسمت‌های دیگر به بالای «قدسیه» رفتم.

و در آنجا محلی که سالها محل نگهداری گوسفند و گاو بود را خالی کرده بودن و قرار بود صحنه‌های زندان «رضا» در آنجا گرفته شود. من و آقای رشیدی در آن صحنه بازی داشتیم و سه ماهی آنجا بودیم.

من در آن صحنه‌ها مدام با قل و زجر بودم و بدنم را گازوئیل زده بودند تا ترک شود و دائماً بوی گازوئیل مانع غذا خوردنم می‌شد و زجر زیادی در طول این صحنه‌ها کشیدم. همان جا مرحوم حاتمی به من گفت: «فیلمی دارم که می‌خواهم در اروپا بسازم و تو که اینقدر زجر کشیدی را می‌خواهم به آنجا ببرم» که این اتفاق نیفتاد و حاتمی با وقفه‌ای که در وسط کار افتاد، «حاجی واشگفتن» را در ایتالیا ساخت. «هزار دستان» در طول کار که دلیل تغییر مدیران تلویزیون مدام تعطیل می‌شد، به طوریکه ۵ ماه کار می‌کردیم و بعد یک سال تعطیل می‌شد و مدیران جدید کار را تصویب می‌کردند و دوباره شروع می‌شد به خاطر همین از سال ۵۸ تا ۶۵ ساخت این مجموعه به طول انجامید.

کمال‌الملک

در یکی از وقفه‌هایی که در طول ساخت مجموعه «هزاردستان» پیش آمد. دوستی به پیش من آمد و گفت می‌خواهد به همراه چند شریک دیگر فیلمی را سرمایه‌گذاری کنند، که من در آن نقش اصلی را داشتمه باشم. علی حاتمی را برای کارگردانی معرفی کردم و قرار شد کمال‌الملک ساخته شود. برای این فیلم کتاب‌های زیادی مطالعه کردیم و حتی سراغ نوه‌ها و شاگردان کمال‌الملک رفتم و سعی کردیم شخصیت او همانی باشد که همه می‌گویند. وقتی سناریو را خواندم کمال‌الملک بیشتر با مردم در مدرسه‌اش بود و کمتر در کاخ‌ها حضور داشت. ولی در نهایت قرار شد قسمت تبعید به خاطر بالا رفتن هزینه فیلم اخذ شود که من گفتم بدون قسمت اخیر اصلاً به درد نمی‌خورد و دیگر کمال‌الملکی نیست که به قول خودش «خاک پای ملت ایران» باشد و بالاخره آن قسمت‌ها هم گرفته شد. من برای این فیلم پیش استاد شکیبا رفتم و از ایشان نقلاتی کردن یاد گرفتم و سعی کردم این نقش را هر چه طبیعی‌تر بازی کنم. بعد از اتمام فیلم درمیزنل استاد عزیززاده که شاگرد کمال‌الملک بود، حضور داشتم که ایشان به من گفت: «نقش استادم‌ها از خیلی خوب بازی کردی، فقط قدت کوتاه‌تر از او بود». این حرف او جایزه بزرگی برای من بود و با وقتی زمان آکران فیلم از نوه‌های کمال‌الملک راجع به فیلم پرسیده بودند جواب دادم که پدر بزرگ‌م‌ان را در کمال‌الملک داشت و حاتمی در این فیلم شاه هنر ایران را در مقابل سلاطین قرار داد.

علی حاتمی

مرحوم «حاتمی» «سعیدی سینمای ایران بود که دیالوگ‌های حساب شده‌ای در فیلم‌هایش استفاده می‌کرد. او حرف امروز را در قصه‌های دیروز می‌گفت و تاریخ برایش وسیله بود. حاتمی هنرمند توانایی بود که پدر تاریخ و ادبیات اشرف کلمات داشت و اثر او از فیلتر ذهن خود خارج و روایت می‌کرد. من در داستانهای مولوی، سلطان صاحبقران، سوت‌دلان، کمال‌الملک و هزاردستان با او همکاری داشتم. ضمن اینکه قرار بود در «دلشدگان» هم حضور داشته باشم و حتی تست گرمی دادم و قرارداد بستم. یک روز هم قرار شد او هم ما کم کمک مدتی هم تار زدن یاد گرفتیم تا اسنل ساز زدن را در فیلم به شکل درست داشته باشم. حاتمی من گفت تا شهره‌یو کاری با من ندارد و در این فاصله سریال «بیک سحر» پیشنهاد شد. به گونه‌ای قرارداد بستم که کارم اول شه‌ریو تمام شود. اما ۱۰ مرداد حاتمی مدیر تولید را سراغ من فرستاد و به خاطر اینکه کاخ گلستان را جالوتر گرفته بودند، خواستند کار را شروع کنند که نتوانستم در فیلم بازی کنم. در «مادر» هم قرار بود بازی کنم آن هم نشد. «ورسپوین اول «ختی» را هم به من داد و قرار بود نقش «مردم» را در مقابل پیروزی‌ها و خاستند «ختی» بازی کنم. این امده‌ای نمی‌خوانست علی یا دم کار کند و همین افراد باعث شدند دلخوری‌هایی بین ما بوجود آید. من کار با او خیلی دوست داشتم

فرهنگی

اخبار کوتاه

آخرین وضعیت عکاسان بازداشتی

انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی ایران دیروز - شنبه - ۵ آذر ماه با انتشار اطلاعیه‌ای به شرح آخرین وضعیت عکاسان بازداشت شده پرداخته است.

به گزارش ایسنا، متن این اطلاعیه به شرح زیر است:
«انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی در راستای مسئولیت صنفی خود، لازم می‌داند که آخرین شرایط همکاریان بازداشت شده را به اطلاع اعضای انجمن و جامعه عکاسی ایران برساند.

۱- محمد رضانی عکاس خبرگزاری ایسنا در خواب با قید وثیقه آزاد شده است.
۲- عادل کریمی که ۱۹ مه‌راه در منزل یکی از دوستانش بازداشت شده بود، در بازداشتگاه ارومیه به سر می‌برد. قرار بازداشت او تاکنون چندبار تمدید شده است. پرونده او هنوز در اختیار ضابط تست و به بازپرس ارجاع داده نشده است.
۳- اولین جلسه دادگاه حسین اسماعیلی صبح روز چهارشنبه ۲ آذر ۱۴۰۱ در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی عموزاد برگزار شده است. هنوز حکمی برای پرونده حسین اسماعیلی صادر نشده است.
۴- آخرین خبر درباره وضعیت مسعود یلدا معیری و آریا جعفری در اطلاعیه قبلی انجمن آمده و تغییری نکرده است.

انجمن مسئولیت خود را پیگیری شرایط تمامی عکاسان مطبوعاتی بازداشتی، اعم از عضو و غیر عضو می‌داند و تمامی ظرفیت‌های حقوقی و قانونی خود را برای آزادی این عکاسان به کار می‌بندد.»

شایان ذکر است در اطلاعیه قبلی انجمن آمده بود:

«خانم یلدا معیری که روز ۲۸ شهریور ۱۴۰۱ در خیابان حجاب بازداشت شده بود، ابتدا به زندان چرچک، سپس به زندان اوین و مجدداً به زندان چرچک منتقل شده است. خانم معیری با گذشت بیش از ۶۰ روز همچنان در زندان چرچک در بازداشت است و موارد اتهامی به ایشان تفهیم شده است. او در حال حاضر از امکان تماس تلفنی و ملاقات هفتگی با خانواده برخوردار است. آریا جعفری عکاس خبرگزاری ایسنا، روز یکشنبه ۳ مه‌راه ۱۴۰۱ توسط نیروهای امنیتی و در منزل شخصی‌اش در اصفهان بازداشت شده است. در این مدت موارد اتهامی او تفهیم شده است که مربوط به دادگاه‌های کیفری انقلاب هستند. پذیرفتن قرار وثیقه به زمان برگزاری دادگاه انقلاب بستگی دارد. خانواده آریا به انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی ایران اطلاع دادند که حال جسمی و روحی ایشان خوب است و در حال حاضر از امکان تماس تلفنی و ملاقات هفتگی با خانواده برخوردار است.»

عیادت مدیرعامل صندوق اعتباری هنر از ابوالفضل پور عرب

در این دیدار ضمن ابراز سلام و عرض تبریک و ارشاد اسلامی، برای این بازیگر آرزوی سلامتی کرد. وی ضمن تجلیل از فعالیت‌های ارزشمند این هنرپیشه تئاتر، سینما و تلویزیون گفت: مردم ایران همواره قدردان کسانی هستند که در راه اعتلای فرهنگ و هنر این سرزمین گام برمی دارند. ابوالفضل پورعرب چهره ای است که سال‌ها در قاب تصویر رویانگر غم و شادی هموطنان است و جایگاه ویژه ای در میان مردم ایران دارد. مشاور وزیر فرهنگ در ادامه افزود: صندوق در راستای وظایف ذاتی خود همواره پیگیر وضعیت زندگی و سلامت اعضای خود خصوصاً سلامت پیشکسوتان این عرصه است و این موضوعی است که وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی به آن توجه ویژه ای دارند. مدیرعامل صندوق اعتباری هنر با این آرزوی سلامتی برای این هنرمند گفت: تکرمی و حمایت مادی و معنوی از پیشکسوتان حوزه فرهنگ و هنر، از مهم ترین وظایف صندوق اعتباری هنر است. صندوق اعتباری تا بهبود کامل آقای پورعرب در کنار این بازیگر نامدار خواهد بود. امیدواریم به زودی شاهد حضور دوباره و نقش آفرینی‌های این هنرمند عزیز باشیم.

کرستیان بوین نویسنده فرانسوی درگذشت

خبرگزاری صبا به نقل از له‌موندد نوشت: کرستیان بوین نویسنده کتاب «قدیس فرودستان» در ۷۱ سالگی از دنیا رفت. کرستیان بوین نویسنده فرانسوی روز جمعه ۲۵ نوامبر در سن ۷۱ سالگی از دنیا رفت.

آناش می‌دانست چگونه با کلمات ساده، عبارات شعرگونه و فرمول‌های ظریف درخشان، نکته‌های شگفت‌انگیز را از اتفاقات کوچک بیرون بکشد. «لباس کوچک جشن» اولین موفقیت بوین در ادبیات بود که در سال ۱۹۹۱ رخ داد. به دنبال این اثر، او شاهکار خود با نام «قدیس فرودستان» را منتشر کرد که چندین جایزه از جمله جایزه بزرگ کاتولیک و جایزه دی‌ماگو را دریافت کرد. نوشته‌های کرستیان بوین انگیزین و شاعرانه‌ است، به همین علت گاهی نمی‌توان دریافت که او شعر سروده یا به صورت نثر نوشته است. مضامین اصلی کتاب‌های این نویسنده درباره‌ی عشق، ایمان، طبیعت و کودکی است. کتاب‌های «مدح هیج»، «دیوانه‌بازی»، «ژه»، «مسج در شقایق» از جمله آثاری است که از این نویسنده به فارسی برگردان شده است.

ماهانامه «تجره» با گفتگوی ناصر تقوایی منتشر شد

شماره چهاردهم دوره جدید مجله تجربه با گفت‌وگوی ویژه با ناصر تقوایی نویسنده و کارگردان با عنوان اصلی زنان سال‌هاست برای آزادی تلاش می‌کنند و یادمانه‌ای درباره ناصر تکمیل همایون منتشر شد.

معرفی بخش‌هایی از این شماره به شرح زیر است:

چهره ما: صحاتی به یاد ناصر تکمیل همایون

نویسنده، تهران‌شناس و موخ که ۲۵ آبان در ۸۶ سالگی درگذشت با آثار و گفتاری از حبیب‌الله پیمان، احسان شرعیتی، قربان بهزادیان‌نژاد، علی بلوکی‌باشی، ماهرخ ابراهیم‌پور و گفتگوی اختصاصی حمیدرضا محمدی با او که آخرین گفتگو با او است. این گفت‌وگو با عنوان از خیانت‌کاران این مملکت نبودم منتشر شده است. **ادبیات:** پرونده ویژه ادبیات و سیاست با آثار و گفتاری از روبرت صافاریان، کاوه فولادی نسب و میلاد حسینی.

گفت‌وگوی اصلی این بخش با بوین اشتزری است که با عنوان به آینده‌ای ابران بسیار خوشبینم منتشر شده است/ پرونده‌ای به یاد بدالله رویایی و شعر حجب با آثار و گفتاری از محمد آرزم، محمد حسین مدل، خشایار فیهیمی، پیمان طالبی و سعید برآبادی **کتابخانه:** گفت‌وگو با هاله حامدی فر به انگیزه انتشار کتاب *بنا* مورر کتاب‌های روز سینمای ایران: پرونده‌ای درباره جهان شاعرانه و سینمایی ناصر تقوایی به همراه گفت‌وگوی اختصاصی با او درباره این روزهای ایران و کار نیمه‌تمام سریال میرزا کوچک خان به همراه آثار و گفتاری از داریوش مهرجویی، علی نصیریان، سعید راد، احمد طالبی‌نژاد، سعید عقیقی، متین اسکندری، مرصیه وفامهر، سیاذ حیدر‌خانی و حامد فریب/ پرونده‌ای درباره «مجنبت سینما با آثاری از محراب توکلی، پویا جنتانی و محمد هاشمی / نگاهی به سریال شبکه مخفی زنان به قلم مزاریا معاونی **سینمای جهان:** پرونده‌ای درباره جایگاه و کارنامه حرفه‌ای ریذلی اسکات/صفحاتی درباره بدون خون انجلیتا جولی **تئاتر:** گفت‌وگوی تفصیلی احسان زیورعالم و فرامرز اسدی با بهزاد قادری سُهی درباره جایگاه و تاثیرات تئاتر در جامعه امروز ایران **تجسس:** پرونده‌ای درباره هنر اعتراضی با طرح این پرسش که هنر چگونه و کجا با مردم همراه می‌شود با آثار و گفتاری از نیکزاد نجومی، امیر وارسته، شروین طاهری، سعید پایانود، آسیه مزیناتی، آیدین خانکشی‌پور، هادی حیدری، شرمین دالوند، سمیه رمضان‌ماهی، سوانا بوزاریان، مرجان صافقی و **مطالعات ایرانی:** صفحاتی درباره انجمن آملی به شاداباش خشم‌دین سال روز تأسیس آن /گفت‌وگوی تفصیلی مهرحضر محمدی با علی‌قلی محمودی‌بختیاری ادیب و پیشکسوت زبان‌شناسی به همراه یادداشتی از رضا قوی‌فکر/نگاهی به یادداشت‌های روزانه محمدعلی فروغی به قلم محسن آزموه/ درباره گرگان و ناهارخوراش به قلم الهه موسوی/ وارثان زعفران و نمک به قلم علی اتحاد